УДК 541.1:620.181:621.762

Т.І. Братаніч, В.В. Скороход, О.В. Кучерявий, Л.І. Копилова, М.О. Крапівка

Інститут проблем матеріалознавства ім. І.М. Францевича НАН України м. Київ, вул. Кржижановського, 3, Україна, 03680

ОСОБЛИВОСТІ ВЗАЄМОДІЇ ІНТЕРМЕТАЛІДІВ Ті Ni TA TINI IЗ ВОДНЕМ ТА СИНТЕЗ НАНОСТРУКТУРНИХ КОМПОЗИТІВ НА ЇХНІЙ ОСНОВІ

Ключові слова: інтерметалід Ті_.Ni, деструктивне гідрування Досліджено взаємодію інтерметаліду Ti_2Ni з воднем у діапазоні температур 298– 973 К під тиском водню 1,0 МПа. Об'єктами були шліфовані пластини Ti_2Ni . Проведено термодинамічний аналіз реакцій прямого й деструктивного гідрування Ti_2Ni за температур 298–973 К та встановлено термодинамічний пріоритет реакції деструктивного гідрування. Експериментально показано, що за температур 298 та 373 К відбувається реакція прямого гідрування, причому максимальне наводнювання призводить до утворення гідриду $Ti_2NiH_{3,6}$. Це пояснюється високою швидкістю реакцій прямого гідрування за низьких температур порівняно зі швидкістю деструктивного гідрування.

Установлено послідовність фазових перетворень у процесі деструктивного гідрування Ti_2Ni за температур 573–973 К. Структурно-фазовий механізм деструктивного гідрування Ti_2Ni полягає в розупорядкуванні структури вихідного інтерметаліду, селективному гідруванні титану зі складу вихідного інтерметаліду та утворенні нових інтерметалідних фаз, збагачених нікелем, за схемою $Ti_2Ni > TiNi > TiNi_3$ згідно з діаграмою стану Ti-Ni.

Частина І. Фазові перетворення Ті, Ni у процесах гідрування

Інтерметаліди Ti_2Ni та TiNi є акумуляторами водню й можуть використовуватися в електрохімічних нікель-металогідридних джерелах живлення. Термоводнева обробка може змінювати їхню мікроструктуру та поліпшувати механічні властивості. Взаємодію інтерметаліду Ti_2Ni із газоподібним воднем досліджували в роботах [1– 6]. При цьому було реалізовано реакції прямого гідрування Ti_2Ni за температур, нижчих від 423 К, до складу $Ti_2NiH_{3,3}$ [1–4] та розпаду прямого гідриду $Ti_2NiH_{1,4}$ за температур, вищих від 523 К [2–4]. Досліджено ізотерму рівноваги в системі Ti_2Ni-H_2 за температури 423 К [1] та ізобару рівноваги під тиском водню 0,1 МПа [2], які свідчать про послідовне утворення чотирьох гідридних фаз $Ti_2NiH_{0,5}$, Ti_2NiH , Ti_2NiH_2 , $Ti_2NiH_{2,5}$. Установлено, що в гідридах $Ti_2NiH_{0,5}$ та Ti_2NiH водень розміщено в октаедричних пустотах титану. Автори роботи [3] зазначили високу швидкість прямого гідрування Ti_2Ni . Так, наводнювання зразка до складу $Ti_2NiH_{3,3}$ за кімнатної температури під тис-

© Т.І. БРАТАНІЧ, В.В. СКОРОХОД, О.В. КУЧЕРЯВИЙ, Л.І. КОПИЛОВА, М.О. КРАПІВКА, 2010 ком водню 4,0–6,0 МПа завершилося через 15– 20 хв. Однак одержані гідридні фази на основі Ti_2Ni виявилися метастабільними й за температур, вищих від 523 К, розкладалися до TiH_2 та гідридів інтерметалідних фаз, збагачених нікелем. Це перешкоджає застосуванню Ti_2Ni у гідридних акумуляторах водню, призначених для багатоциклового використання.

У роботі [2] досліджували також взаємодію Ti_2Ni з воднем за температури 773 К під тиском водню 13 МПа. Продуктами реакції були гідрид титану та інтерметалід $TiNi_3$. Очевидно, за зазначених термобаричних умов було реалізовано реакцію деструктивного гідрування Ti_2Ni та одержано її продукти. Однак механізм, кінетику й структуру продуктів реакції досліджено не було.

Механізм і кінетику деструктивного гідрування ТіNi детально вивчено в роботах [7, 8].

Метою цієї роботи є дослідження фазових перетворень Ti_2Ni у процесі деструктивного гідрування. Для визначення найімовірнішого шляху взаємодії Ti_2Ni із воднем було обраховано вільні енергії Гіббса для реакцій прямого та деструктивного гідрування Ti_2Ni у температурному діапазоні від 298 до 973 К (табл. 1). Термодинамічні властивості сполук узято з праць [9, 10]. Як видно з таблиці, в усьому досліджуваному діапазоні температур обидві реакції термодинамічно дозволені. Значення вільних енергій Гіббса для реакції деструктивного гідрування менші порівняно з такими для реакції прямого гідрування. Це означає, що деструктивне гідрування є термодинамічно пріоритетною реакцією.

Вихідний сплав Ti₂Ni одержували плавленням у дуговій печі МІФІ-9-3 в атмосфері високочистого аргону. Матеріалами для шихти були йодидний титан та електролітичний нікель у масових співвідношеннях відповідно 62Ti й 38Ni. Для зняття напружень і гомогенізації складу зливки було відпалено у вакуумі за 1073 К протягом 4 год. Рентгенофазовий аналіз відпалених сплавів підтвердив присутність тільки фази Ті₂Ni.

Об'єктами експериментального дослідження були напівкруглі пластини плавленого Ti₂Ni діаметром 13 мм і завтовшки 1 мм, які нарізали електроіскровим способом із циліндрових зливків. На плоскопаралельних поверхнях пластин було виготовлено шліфи безпосередньо перед початком гідридних експериментів із метою усунення оксидних плівок і полегшення активації процесу гідрування. Зразки заздалегідь активували нагріванням у форвакуумі 0,1 Па й захищали від окислення за допомогою засипки РЗМ-вмісного сплаву (сполуки, що містить рідкісноземельні метали) Mn_{0,5}La_{0,5}Ni₄Co з високою спорідненістю до кисню.

Структурно-фазовий механізм деструктивного гідрування Ті₂Ni досліджували шляхом послідовного дрібнокрокового наводнювання зразків за постійних температур 293, 373, 573, 773, 973 К під тиском водню 1,0 МПа із подальшим рентгенофазовим аналізом продуктів взаємодії Ті₂Ni із воднем на дифрактометрі ДРОН-2 в СиК_а-випромінюванні. Для виготовлення серії зразків із дедалі більшою кількістю поглинутого водню в кожному експерименті використовували нові пластини Ті₂Ni.

На рис. 1 наведено дифрактограми вихідного Ті₂Ni та продуктів його взаємодії з воднем за температур 293 та 373 К під тиском водню 1,0 МПа протягом відповідно 960 та 240 год. Із рис. 16 видно, що після взаємодії Ті₂Ni з воднем за кімнатної температури утворився його гідрид. Кристалічна решітка цього гідриду має гранецентровану кубічну структуру (ГЦК-структуру) та ідентична решітці вихідного інтерметаліду, але зі збільшеним на 6% параметром a (a = 11,98 Å). За допомогою даних робіт [1, 3, 11] установле-

Таблиця 1. Вільні енергії Гіббса (ДС) для реакцій гідрування інтерметаліду Ті₂Ni

N⁰	Реакції	- <i>∆G</i> , кДж/моль за <i>T</i> , К			
п/п		298	473	773	973
1	$Ti_2Ni + H = Ti_2NiH$ (пряме гідрування)	187,0	173,3	149,8	134,1
2	$3/10\text{Ti}_2\text{Ni} + \text{H} = 1/2\text{Ti}\text{H}_2 + 1/10\text{Ti}\text{Ni}_3$	233,3	212,1	175,7	151,5
	(деструктивне гідрування)				

Рис. 1. Дифрактограми вихідного $Ti_2Ni(a)$ та продуктів його взаємодії з воднем за температур 298 (б) та 373 К (в) під тиском водню 1,0 МПа

но, що приблизний склад гідриду відповідає формулі $Ti_2NiH_{3,6}$. Оскільки за кімнатної температури значення вільної енергії Гіббса для реакції деструктивного гідрування Ti_2Ni менше, аніж для прямого гідрування (табл. 1), то одержаний гідрид $Ti_2NiH_{3,6}$ є метастабільним. Очевидно, швидкість деструктивного гідрування Ti_2Ni за кімнатної температури лімітує реалізацію процесу деструктивного гідрування в умовах конкуренції з реакцією прямого гідрування, швидкість якої вища.

Дифрактограма зразка після гідрування за температури 373 К (рис. 1*в*) демонструє незначне розширення вихідної кристалічної решітки Ti_2Ni на 0,6% (a = 11,37 Å), що відповідає складу прямого гідриду $Ti_2NiH_{0.37}$.

На рис. 2 наведено дифрактограми продуктів взаємодії Ті₂Ni із воднем за температури 573 К під тиском водню 1,0 МПа. Як видно з рисунка, після 24 год наводнювання фазовий склад відповідає вихідному інтерметалідові, а після 72 год взаємодії Ті₂Ni із воднем зареєстровано аморфні

27 [11]

ITEPMANOBENER

Рис. 2. Фазові перетворення у процесі взаємодії Ті₂Ni із воднем за температури 573 К під тиском водню 1,0 МПа

продукти деструктивного гідрування, а саме гідрид титану та інтерметалід ТіNi₃. Отже, за 573 К реалізовано деструктивне гідрування Ti₂Ni.

Ми також досліджували гідрування Ті₂Ni за температури 973 К. Фазовий склад зразка, гідрованого протягом 72 год (рис. 3), відповідає суміші фаз γ -гідриду титану (ГЦК) та інтерметалідів ТіNi₃ і ТіNi (аустеніту), які є продуктами деструктивного гідрування Ті₂Ni. Зменшений на 3,7% (a = 4,285 Å) параметр решітки ГЦК-гідриду титану свідчить про незавершеність процесу гідрування титану. Одночасна присутність у продуктах деструктивного гідрування Ті₂Ni інтерметалідів ТіNi та ТіNi₃ говорить про послідовність перетворення інтерметалідних фаз залежно від кількості прогідрованого титану та про незавершеність реакції.

На рис. 4 зображено дифрактограми продуктів взаємодії Ті, Ni з воднем за температури 773 К

Рис 3. Продукти деструктивного гідрування Ті₂Ni за температури 973 К під тиском водню 1,0 МПа протягом 72 год

Рис. 4. Фазові перетворення у процесах деструктивного гідрування та рекомбінації Ті₂Ni: *а* – вихідний інтерметалід; *б*, *в*, *г*, *д* – деструктивне гідрування за температури 773 К під тиском водню 1,0 МПа відповідно протягом 1; 2,5; 4 і 24 год; *е* – рекомбінація у водні

під тиском водню 1,0 МПа. Після 2,5 год взаємодії зареєстровано зменшення інтенсивності піків Брегга, що пов'язано з розупорядкуванням структури частини вихідного інтерметаліду. Після 4 год гідрування зареєстровано аморфний інтерметалід ТіNi₃ та γ -гідрид титану ГЦК-структури з параметром a = 4,43 Å. Після 24 год витримування зразка у водні одержано кінцеві закристалізовані продукти деструктивного гідрування – ТiNi₃ та гідрид титану (рис. 4 ∂).

Таким чином, деструктивне гідрування Ті₂Ni відбувається шляхом розупорядкування вихідної структури інтерметаліду та послідовного утворення аморфних і кристалічних фаз гідриду титану та збагачених на нікель інтерметалідів ТiNi, TiNi₃ згідно з діаграмою стану Ti–Ni. Сповільнення процесу деструктивного гідрування за температури 973 К порівняно з 773 К спричинене окисненням поверхні зразка домішками у водні.

Проведено рекомбінацію вихідного інтерметаліду Ti_2Ni за температури 1073 К у водневому середовищі протягом 4 год із продуктів його деструктивного гідрування TiH_2 і $TiNi_3$, одержаних за температури 773 К під тиском водню 1,0 МПа упродовж 24 год. Із дифрактограми продуктів рекомбінації (рис. 4*e*) видно, що утворився інтерметалід Ti_2Ni та зареєстровано залишки гідриду титану й $TiNi_3$. Це підтверджує можливість рекомбінації Ti_2Ni у водні.

На основі одержаних результатів можна зробити такі висновки.

Термодинамічним аналізом установлено, що реакції прямого та деструктивного гідрування інтерметаліду Ті₂Ni дозволено в діапазоні температур 298–973 К, причому реакція деструктивного гідрування є термодинамічно пріоритетною.

Взаємодія Ті₂Ni з воднем за температур 298 та 373 К відбувається за реакцією прямого гідрування з утворенням гідридів Ті₂NiH_x. Це пояснюється тим, що швидкість прямого гідрування вища за швидкість деструктивного гідрування у цьому температурному діапазоні, що забезпечує пріоритетність реакції прямого гідрування.

Установлено структурно-фазовий механізм деструктивного гідрування Ті₂Ni. Він полягає в розупорядкуванні структури вихідного інтерметаліду, вибірковому гідруванні титану зі складу Исследовано взаимодействие интерметаллида Ti₂Ni с водородом в диапазоне температур 298–973 К под давлением водорода 1,0 МПа. Объектами были шлифованные пластины Ti₂Ni.

Проведен термодинамический анализ реакций прямого и деструктивного гидрирования Ti₂Ni при температурах 298–973 К и установлен термодинамический приоритет реакции деструктивного гидрирования. Экспериментально показано, что при температурах 298 и 373 К происходит прямое гидрирование, причем максимальное наводороживание приводит к образованию гидрида Ti₂NiH_{3,6}. Это объясняется высокой скоростью реакции прямого гидрирования при низких температурах в сравнении со скоростью деструктивного гидрирования.

Установлена последовательность фазовых превращений в процессе деструктивного гидрирования Ti_2Ni при температурах 573–973 К. Структурно-фазовый механизм деструктивного гидрирования Ti_2Ni состоит в разупорядочении исходной структуры интерметаллида, селективном гидрировании титана из состава исходного интерметаллида и образовании новых интерметаллических фаз, обогащенных никелем, по схеме $Ti_2Ni \rightarrow TiNi \rightarrow TiNi_3$ в соответствии с диаграммой состояния Ti-Ni.

Ключевые слова: интерметаллид Ti₂Ni, деструктивное гидрирование

Ti₂Ni interaction with hydrogen in temperature range of 298– 973 K under hydrogen pressure of 1,0 MPa was investigated. Objects were polished plates of Ti₂Ni.

The thermodynamic analysis of Ti_2Ni direct and destructive hydrogenation reactions in temperature range of 298–973 K were carried out. The thermodynamic priority of destructive hydrogenation reaction was determinate. It is experimentally shown that direct hydrogenation reaction occurs at temperatures of 298 and 373 K, and maximum hydrogenating results in formation of $Ti_2NiH_{3,6}$ hydride. Later is explained by higher reaction rate of direct hydrogenation in comparison with destructive hydrogenation rate at low temperatures.

The consequence of phase transformations in Ti₂Ni destructive hydrogenation process was ascertained at temperatures 573–973 K. The structural-phase mechanism of Ti₂Ni destructive hydrogenation consists in the structure disordering of initial

intermetallide, selective hydrogenation of titanium in the initial intermetallic constitution and forming of new nickel-enriched intermetallic phases, following the scheme $Ti_2Ni \rightarrow TiNi_3$.

Key words: Ti,Ni intermetallide, destructive hydrogenation

- Wasserstoff in intermetallischen Phasen am Beispiel des Systems Titan-Nickel-Wasserstoff / H. Buchner, M. Gutgarh, K.-D. Beccu, H. Szufferer // Z. Metalkunde. – 1972. – 63, N 18. – S. 497–500.
- Mintz M.H., Hadari Z., Dariel M.P. Hydrogenation characteristics of Ti₂NiO_x compounds (0 ≤ x ≤ 0,5) // J. Less-Common Metals. – 1979. – 63, N 2. – P. 181–191.
- Семененко К.Н., Вербецкий В.Н., Зонтов В.С. Взаимодействие Ті₂Ni с водородом // Журнал неорганической химии. – 1981. – 26, № 10. – С. 2603–2605.
- Падурец Л.Н., Соколова Е.И., Кост М.Е. Взаимодействие водорода с некоторыми сплавами и интерметаллическими соединениями титана // Журнал неорганической химии. – 1982. – 27, № 6. – С. 1354–1357.
- Maeland A.J. Investigation of some hydride systems // J. Less-Common Metals. – 1983. – 89. – P. 173–182.
- 6. Взаимодействие спеченного интерметаллида Ti₂Ni с водородом / Антонова М.М., Ендржеевская С.Н., Шаблина А.Г. и др. // Порошковая металлургия. 1984. № 10. С. 62–65.
- Фазовые превращения и изменение структуры интерметаллида TiNi в процессах деструктивного гидрирования и рекомбинации / Братанич Т.И., Гетьман О.И., Добровольський В.Д. и др // Порошковая металургия. – 2006. – № 11–12. – С. 87–93.
- Братанич Т.И., Скороход В.В. Исследование процесса деструктивного гидрирования порошковых интерметаллидных систем. Ч. 2. Скорость первого деструктивного гидрирования интерметаллида TiNi // Порошковая металлургия. – 2005. – № 1–2. – С. 73–79.
- 9. *Термические* константы веществ. Вып. VII, ч. 1 / Под ред. В.П. Глушко. М.: ВИНИТИ, 1972. 370 с.
- Колачев Б.А., Шалин Р.Е., Ильин А.А. Сплавы накопители водорода: Справочник. М.: Металлургия, 1995. – 384 с.
- Numerical property physical data for metal hydrides utilized for hydrogenstorage / Swarterdruba Z.V., Carter Y.C., Kabau D.V. et al. // Proceedings of the 2-nd World Hydrogen Energy Conference, Zurich, Swizerland, 21–24 august, 1978, vol. 4. – P. 1973–2012.